

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BENDE VAN SIGUR

Blijspel voor de jeugd

in vier bedrijven

door

CARL OLEFFE

Toneelfonds J. Janssens * Antwerpen

1987

(N° 1130)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 8 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1987 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE BENDE VAN SIGUR

BLIJSPEL IN VIER BEDRIJVEN

door C. OLEFFE

P E R S O N A G E S :

LORENZO DI MONTETENERO : Genuaans schrijver en toneelauteur
DINO RICCI : Verlopen edelman, vriend van Lorenzo
STACETTA : Scheepsjongen op de Drakkar
HEINZ : Piraat op de Drakkar, Duitser
JUAN : idem, Spanjaard
ANGELO : idem, Siciliaan
PAOLO : idem, Napolitaan
THORKILD : idem, rechterhand van Sigur
SIGUR : Piratenhoofdman op de Drakkar
FRAN (Françoise) : Dochter van Sigur
SIR ROBERTSON : Kapitein van de Lady of the Lake
Eerste-meester INCH : Rechterhand van Sir Robertson
LADY TURNLEY : Vrouw van wijlen Lord Turnley
MISS DOROTHY TURNLEY : Dochter van wijlen Lord Turnley
CAPTAIN PIKE : Piratenhoofdman op de Seahorse

D E K O R :

Eerste en tweede bedrijf : De Drakkar, een piratenschip
Derde bedrijf : Een eiland

LORENZO : (antwoordt niet, glimlacht niet)

schrijven om de mooie signorina's te behagen?

riend, hoe gaat het met jou? Weer leuke verhalen aan 't

DINO : (groet met beide handen in de lucht) Ha, Lorenzo, beste

een geslagen hond.)

Lorenzo draait zich langzaam om en bekijkt hem met de blik van

het voorpodium over met een stralende glimlach op het gelaat.

en ongere straten van de genuaanse havenbuurt. Hij stapt wijdbreus

van Lorenzo. Een verloren edelman, die zijn dagen slijft in kroegen

Links voor het doek verschijnt Dino Ricci, een vrolijke vriend

en stopt bij het raam. Opnieuw een diepe zucht.

rest op de vloer te gooien. Hij springt recht, tjsbeert op en neer

zich op het blad en verfrommelt het woedend, alvorens het bij de

dieper en goot eensklaps in alle hevigheid de veer weg, stort

naar buiten. Als hij weer naar zijn tekst kijkt, zucht hij nog

hij de ganzerveer in de inktpot. Plots houdt hij ermee op en kijkt

papier te zetten. Hij schrijft een paar regels, af en toe doopt

inktpot. Voor de zoveelste maal begint hij een nieuw verhaal op

neemt zijn handen weg, zucht diep en doopt een ganzerveer in de

op zijn ellebogen; zijn gezicht is in zijn handen verborgen. Hij

een kandelaar met kaarsen. Lorenzo zit voorovergebogen en steunt

bladen die onbeschreven zijn, een inktpot, enkele ganzeveren en

Genuaans schrijver uit de XVI eeuw. Op het tafeltje een paar

perkament. Aan het tafeltje zit Lorenzo Di Montetenero, een

tafeltje. De vloer is bezaaid met verfrommelde manuscippen op

(Het doek is gesloten. Rechts voor het doek een antiek schrijf-

=====

E E R S T E B E D R I J F

- DINO : Je hebt gelijk, caro mio! Het leven is mooi. De zon schijnt, de vogeltjes fluiten, er is wijn in overvloed en mijn dorst is nog nooit zo groot geweest.
- LORENZO : (kijkt weer door het raam)
- DINO : Over wijn gesproken... Weet je 't nog, dat wijntje dat die boer uit Varazze je geschonken had...?
- LORENZO : (pauze) Ik heb er nog.
- DINO : (hoopvol) Ja?
- LORENZO : (pauze) Je weet waar de fles en de glazen staan. Bedien je maar.
- DINO : (als versteend) Maar... Lorenzo, scheelt er iets? Je lijkt me zo bedrukt. Ik heb je nog nooit zo treurig, zo bedroefd gezien!
- LORENZO : (kijkt naar buiten en zucht)
- DINO : Vertel het mij, amico. Aan je beste vriend Dino, die voor alles steeds een oplossing heeft. Zeg me wat er scheelt, Lorenzo, en ik los al je problemen meteen op.
- LORENZO : (zwijgt)
- DINO : (vermanend) Lorenzo...als je mij niets zegt, dan...kom ik nooit meer je lekkere wijn opdrinken!
- LORENZO : (haalt zijn schouders op)
- DINO : En...kom ik je ook nooit meer geld vragen om er ergens anders te gaan drinken!
- LORENZO : (draait zich langzaam hoofdschuddend om) Hoe zou ik me in 's hemelsnaam op zo iemand kwaad kunnen maken? Dino, je bent nog steeds even tureluurs als toen ik met jou kennis heb gemaakt. Vijftien jaar geleden. Toen je hier binnen-gestoven kwam om je te verbergen voor een jaloerse echtgenoot, die je met een slagersbijl achterna zat.
- DINO : (melancholisch) Ja, ik weet het nog, Lorenzo. Dat was de mooie tijd. Claudia! Blauwe ogen zo diep als gletsjermereen... (vol afkeer) Nu is ze zo rond als de borsten uit haar uitstalraam! Soms geloof ik dat ze er niet alleen de vorm maar ook de geur van overgenomen heeft... Lookworst, bah!
- LORENZO : (lacht) Me dunkt dat je zelfs nog gekker bent dan toen, beste vriend.
(streng) Wel, waar blijven die glazen?
- DINO : (onderdanig) Si, signore! (tegen zichzelf) Presto, presto!
(Rechts achter doek weg)

- LORENZO : (ruimt tafel wat op, zet een krukje bij en gaat zitten)
- DINO : (met fles en twee glazen) Ha Ha ! Nu beginnen de serieuze zaken. (schenkt in en gaat zitten. Ze tikken hun glazen tegen elkaar. Lorenzo nipt er even aan, Dino drinkt zijn glas in één teug leeg. Hij veegt zijn mond aan zijn mouw af en schenkt zijn glas vol, nadat hij met afkeuring naar Lorenzo's volle glas gegluurd heeft.)
Mij dunkt dat je zelfs nog minder goed drinkt dan toen, beste vriend.
- LORENZO : (kijkt naar zijn glas) Tja...
- DINO : Zonde! Dat wijntje mag er best wezen. (mijmerig) Varazze... Was het niet in Varazze dat je destijds dat verhaal schreef over die mooie meid en die schone jonkheer, die zo'n venijnige ouders hadden?
- LORENZO : Ja, Varazze...
- DINO : Dat was de mooie tijd, Lorenzo. Weet je 't nog, toen we met de bende uit Het Gouden Anker dat verhaal van je op het marktplein gespeeld hebben. Wat een feest, mensen, wat een succes!
- LORENZO : Zeg dat wel! We zijn er toen vierklauwens vandoor moeten gaan. Je vriendjes hadden halfweg het stuk al de wijn opgedronken die er in de kroegen rond dat plein te koop was. Kwestie van hun geheugen te smeren!
De anderen, die te dom waren om mee te spelen, maakten van de gelegenheid gebruik om de toeschouwers wat lichter te maken! Kwestie van hun makers financiële steun te geven ! Leuke boel, hoor!
Alsof ze na de voorstelling geen omhaling konden houden...
- DINO : Dat was de mooie tijd, Lorenzo... Achteraf is alles toch goed afgelopen. Dank zij de tussenkomst van Don Pietro. De andere opvoeringen in Genova waren grandioos!
- LORENZO : (zucht) Ja, dat wel...
- DINO : En die andere stukken van jou waren toch ook de moeite waard.
- LORENZO : Ja, toen wel...
- DINO : (stilte) Lorenzo...
- LORENZO : Mmmm?

- DINO : Is het daarom dat je zo treurig bent? Ik bedoel, het is nu al een tijdje geleden dat je nog zo'n verhaal schreef...
- LORENZO : (zucht en drinkt een slok)
- DINO : (kijkt naar de verfrommelde bladen op de vloer, raapt er één op en leest. Loert af en toe naar Lorenzo en gooit het blad tenslotte weer op de vloer) Tja,... dat hebben we nogal gehoord...(stilte) Ik denk, amico, dat je dringend behoefte hebt aan andere horizonten! Dat mooie burgerleventje van jou is als een afgesloten doos, waar je verbeelding in wegwijnt!
- LORENZO : (knikt en zucht)
- DINO : Lorenzo, je zou wat meer in mijn wereldje moeten rondhuppelen!!
- LORENZO : (kijkt geschrokken)
- DINO : Ja, ja, vriend, in de havenkroegen hoor je àndere verhalen! Verhalen over verre streken , verhalen om van te duizelen! Net zoals deze lekkere wijn je doet duizelen als je er twee, drie flessen van uitdrinkt.
Zo'n verhalen moet je je sjieke vriendjes presenteren !
- LORENZO : (aarzelend) Maar, Dino, dat kan ik nooit...
- DINO : (valt hem in de rede) Tututut; luister... Ken je Stacetta nog ?
- LORENZO : (schudt langzaam neen met het hoofd)
- DINO : Komaan, Lorenzo...Stacetta, de kleine jongen, die mij lachend SIGNORE Ricci noemde ?
- LORENZO : (zijn gelaat klaart op. Hij knikt ja)
- DINO : Wel, die heb ik onlangs ontmoet ! Hij vertelde mij een verhaal om je vingers van af te likken. Zo onwaarschijnlijk was het !
- LORENZO : (schamper) En waarover ging dat verhaal dan wel ?
- DINO : Over de bende van Sigur !
- LORENZO : Sigur ? Toch niet Sigur de piraat ?
- DINO : Toch wel ! Stacetta is er in geslaagd, God weet hoe, zich te laten inlijven bij diens bende. Hij is natuurlijk niet meer zo freel als vroeger, maar toch snap ik nog steeds niet hoe het hem gelukt is.
Kortom, hij is zowat één jaar weggeweest met die troep, die alle zeeën onveilig maakt en door de *doge* van Genova beschermd wordt.

LORENZO : Ik heb ervan gehoord.

DINO : Men zegt dat de *doge* het niet kan verkroppen dat Columbus, een Genuaan tussen haakjes, destijds al die rijkdommen voor Spanje ontdekt heeft; en dat hij zich op die manier op alle Spaanse schepen wil wreken.

LORENZO : Inderdaad, dat verhaaltje doet de ronde. Ik zou trouwens niet verwonderd zijn, indien het waar zou zijn. Tegenwoordig kan men nergens nog zeker van zijn !

DINO : Precies, vriend.

LORENZO : En wat zei die...Stacetta weer ?

DINO : Hij vertelde mij een verhaal om van te duizelen !

LORENZO : (geërgerd) Dat heb je al gezegd !
(neemt een blad en ganzeveer) Nu, komt er nog wat van ?

DINO : (haastig) Stacetta was als hulpje, als scheepsjongen op de Drakkar verzeild geraakt...

LORENZO : De draccare ?

DINO : Niet draccare, maar Drakkar. Dat is de naam van het schip. Het schip van Sigur ! (op mysterieuze toon) Een eigen - aardige naam...voor een eigenaardig schip !

De beste scheepsbouwers van Genova hebben eraan gewerkt volgens de aanwijzingen van Sigur zelf én onder zijn persoonlijk toezicht ! (verontwaardigd) Alsof de mensen van hier niet wisten hoe een schip gebouwd moet worden. En alles op kosten van de *doge*. (pauze)

(op vertrouwelijke verteltoon) Ze voeren een jaar geleden uit de haven van Genova weg en gingen naar de plaats waar de zon ondergaat. Een lange, lange reis in een onbekende wereld vol gevaren...Stel je voor ! Een reis die oneindig lang leek...

(buigt dichterbij naar Lorenzo toe) Stacetta zei me dat in het begin hun grootste vijand...de verveling was...!

D O E K O P E N
=====

(HET DEK VAN EEN SCHIP. OVER DE RELING ZIET MEN DE ZEE DE HEMEL RAKEN AAN DE HORIZON. DE ZON SCHIJNT. OP HET DEK ZITTEN HEINZ EN JUAN TE DOBBELEN. ANGELO EN PAOLO KIJKEN TOE. STACETTA SCHROBT HET DEK. HUN KLEDIJ IS HAVELOOS. DE MEESTEN ZIJN BLOOTVOETS EN ONGESCHOREN. PAOLO DRAAGT EEN LAP STOF VOOR EEN OOG. SOMMIGEN DRAGEN OORBELLEN EN ZIJN GEWAPEND MET EEN DOLK, PISTOOL, SABEL OF ZELFS EEN BIJL.)

HEINZ : (schudt dobbelstenen) Van deze slag zal je me iets vertellen, makker !

JUAN : Eerst zien en dan geloven, amigo !

ANGELO : Ha, dat zei die blinde ook !

PAOLO : Ja, en in het land der blinden is éénoog koning.

(Heinz gooit de dobbelstenen. Iedereen buigt voorover om te kijken)

HEINZ : (brult) HaHa, had ik je niet verwittigd, amigo ? Kamaraad Heinz is onklopbaar in zo'n spelletjes. Geef hier die poen !

JUAN : (springt recht) (dreigend) Zo is 't wel genoeg geweest, Heinz ! Het is de derde maal in nog geen tien beurten dat je drie zessen gooit ! Die dobbelstenen zijn vervalst !

HEINZ : (langzaam recht) Wat ? Durf je Heinz beschuldigen van bedrog ?

JUAN : Ja, dat durf ik zeker ! (trekt zijn dolk) En ik durf je zelfs tonen hoe Juan valsspellers aanpakt !

(Angelo en Paolo komen tussenbeide. Stacetta is gestopt met zijn werk en leunt op zijn borstel. Hij ^{kijkt} geamuseerd toe)

ANGELO : Steek weg die dolk, Juan ! Als Sigur dat ziet, gooit hij je voor de haaien !

HEINZ : Kom op, Spanjool. Heinz heeft geen dolk nodig om je te vernorzelen ! Net als alle anderen van jouw venijnige landgenoten !

PAOLO : (houdt Heinz tegen) Laat dat, Heinz ! Je weet heel goed dat Juan geen Spanjaard luchten kan, na wat ze met hem en de zijnen gedaan hebben.

STEM VAN THORKILD : Alle duivels nog aan toe ! Moet ik soms een handje komen toesteken ?

(Iedereen blijft als versteend staan. Stacetta begint weer hevig te schrobben)

ANGELO : (zachtjes) Dat was Thorkild !

(Heinz schudt Paolo van zich af en gaat weer zitten. Juan steekt zijn dolk weg.)

PAOLO : Jullie hebben geluk dat Sigur niets gehoord heeft.

JUAN : Sigur zal zijn roes wel weer uitslapen. Het is niet zonder reden dat de voorraad rum in zijn kajuit op - geslagen is.

ANGELO : Juan, ik zou maar oppassen als ik jou was. Vroeg of laat zal Sigur die stomme opmerkingen van jou wel eens horen...

JUAN : (dreigend) Omdat mijn makker Angelo het hem vertellen zal, zeker ?

ANGELO : (onthutst) Neen, neen! Natuurlijk niet! Dat weet je wel.

JUAN : Of omdat kamaraad Heinz niet meer kan verdragen dat Juan ook kan dobbelen ?

(Heinz haalt zijn schouders op en speelt alleen met enkele dobbel - stenen. Stacetta neemt een emmer op en gooit hem aan een lang touw over boord om water te scheppen.)

JUAN : (kijkt naar Stacetta en mompelt voor zichzelf) Of omdat dat duivelsjong ons dag in dag uit bespiedt en af - luistert ?

PAOLO : Laat Stacetta met rust ! Je weet heel goed dat die jongen niets te verwijten valt . Zonder hem zouden we allemaal veel meer lastige karweitjes zelf moeten op - knappen. Zowel ik als jij, als wij allemaal !

(Juan haalt schouders op en gaat zitten.Hij begint zijn nagels schoon te maken met de punt van zijn dolk. Stacetta heeft de emmer opgehaald en wil hem op het dek uitgieten, als hij geroepen wordt)

PAOLO : Stacetta ! Kom es hier !

STACETTA : Si Signore. (zet emmer neer)

ANGELO : (buldert van het lachen) Signore ! Signore ! Stel je voor ! En dat tegen Paolo!

(Heinz en Juan lachen mee)

PAOLO : Bek dicht, klungels ! Als er één van ons zo mag aan -
gesproken worden, ben ik het wel !

(Anderen lachen luider. Heinz kletst zich op de dijen van plezier en Juan rolt achterover van het lachen)

PAOLO : Kom hier, jongen. (St. nadert P. en kijkt angstig naar de lachers) Trek je van die nietsnutten maar niks aan. Ze weten niet beter.

JUAN : Signore ! Ha ha ha. Hij zou beter Zia zeggen ! Zia Paola!
Ha ha ha, suikertante !

(Anderen lachen nog luider)

PAOLO : Bek dicht heb ik gezegd... of moet Sigur wakker worden ?
(Eensklaps volledige stilte)

PAOLO : Kom jongen, zet je hier bij Paolo...(uitnodigend gebaar)
(Beiden gaan op vaten en zeildoeken zitten)

STACETTA : Si sign...Paolo ! (Niemand lacht)

PAOLO : Luister, jongen. Hou nu maar op met mij signore te noemen. Eigenlijk past dat hier niet zo best...(St. knikt) Zeg voortaan maar gewoon Paolo. En hou je signore maar voor Sigur of Thorkild.

JUAN : (mompelt voor zichzelf) Signore Sigur...signore Thorkild..
(krijgt elleboogstoot van Heinz en haalt hoofdschuddend zijn schouders op)

PAOLO : Wat ik je wou vragen...

STEM VAN THORKILD : He, wordt dat dek nog schoongemaakt of moet ik het zelf komen doen ?

(St. veert recht, maar P. doet hem terug zitten. Hij doet teken aan Angelo, die verbaasd opkijkt, maar dan toch de borstel opraapt om het dek te schrobben.)

PAOLO : Wat ik je wou vragen, Stacetta...Wat heeft jou verduiveld bezielde om op dit helleschip scheepsjongen te komen spelen ? Zonder het ooit vooraf te hebben gedaan nog wel.

Want dat was de eerste weken hier aan boord wel duidelijk zichtbaar !

STACETTA: Het kwam door... Genova en... Signore Ricci.

PAOLO : Hoezo ? (Angelo gaat weer zitten)

STACETTA: Ik heb altijd in Genova geleefd. De haven...de schepen... de straten...de kroegen en al die kerels met fantastische verhalen. Signore Ricci is zo iemand. Hij is van adel, maar bezit geen goudstuk. In de kroegen van de havenbuurt vertelt hij verhalen om wat geld te verdienen. Dan kan hij weer wijn drinken en natuurlijk verder vertellen. Wat hem nogmaals geld opbrengt.

JUAN : Het laatste verhaal van de avond moet wel leuk zijn !

STACETTA: Hij vertelde een verhaal over de flibustieri die schepen aanvielen en plunderden. Een|ongemeen boeiend verhaal ! Ik heb steeds schepen zien aanleggen in de haven en ook die kerels hadden ongelooflijke verhalen, maar wat Signore Ricci vertelde, was onvergelijkbaar ! Toen heb ik gezworen dat ook ik ooit zou uitvaren uit die haven, maar dan...aan boord van een piratenschip. Wat in Genova niet moeilijk is, sinds de *doge* openlijk steun verleent aan zeerovers, die voor hem de Spanjaard nazitten tot waar de zee ophoudt.

PAOLO : (ongelovig) En dan heb je maar de Drakkar uitgekozen ?

STACETTA: Si, een prachtig schip met een eigenaardige naam. Het schip van Sigur !

HEINZ : (bewonderend) Ik denk dat die bambino uit het juiste hout gesneden is, makkers !

JUAN : (schamper) Ja, Sigur zal binnenkort voor hem nog plaats moeten ruimen. (krijgt stoot van Angelo en zwijgt)

PAOLO : Wel, jongen...Ik denk dat je een goede keuze gemaakt hebt. Er gaat niets boven het zeeroversbestaan. Ik zou meteen opnieuw beginnen.

HEINZ : Heinz zal je leren knokken, jongen. Je zal zo sterk worden als een beer !

JUAN : Zeg maar ijsbeer. Dat hoort Sigur liever !
(Iedereen kijkt hem kwaad aan)
Wat heb ik nu weer gezegd ?

(Plots vliegt de deur van de kajuit open. Thorkild verschijnt. Hij is beter gekleed dan de rest. Draagt een hoed met drie hoeken en heeft laarzen aan.)

THORKILD : Had ik het niet gedacht ! (Iedereen veert recht)
Ze zijn aan 't zonnen ! De woeste vrijbuiters zijn
aan 't zonnen ! Ik zou jullie verdorie stuk voor stuk
moeten kielhalen ! Om te beletten dat Sigur iets leukers
zou bedenken om de luiheid uit je lamme lichamen te
ranselen. Vooruit, aan het werk !

(Stacetta raapt zijn borstel op en begint verwoed te schrobben.
Angelo en Paolo rapen trossen touwen op en proberen deze te
ontwarren. Heinz en Juan openen een luik van het ruim.)

THORKILD : En...wat zijn jullie van plan ?

HEINZ : We gaan de vallen in het ruim nakijken, Thorkild. Het
stikt daar van de ratten.

THORKILD : Doe dat later. Dat is bijzaak. Eerst moeten we op alles
voorbereid zijn. Jullie beginnen aan het onderhoud van
de bewapening. Dat kanon daar wordt een roestbak door
de zeelucht. Uitvoering nu !

(Heinz en Juan laten het luik dichtvallen en trekken een stuk zeil
weg waaronder een kanon verborgen is.)

HEINZ : Tja,... ik zal maar olie en vodden gaan halen.

JUAN : Dan moet je niet ver zoeken. Je hemd is prima.

HEINZ : Van jouw broek kan ik dat niet zeggen. Die zou alles
nog wat smeriger maken !

(Juan haalt schouders op. Heinz rechts af.)

THORKILD : En, Stacetta, sinds wanneer groet je mij niet meer ?

STACETTA : Eh, goede...goede morgen...Signore Thorkild.

THORKILD : (barst in lachen uit) Ha ha ha, Signore Thorkild !

Hebben jullie dat gehoord ?

(Iedereen lacht, behalve Paolo) Vind je dat niet geestig,
Paolo ?

(De deur van de kajuit gaat open en Fran verschijnt: hemd, broek,
brede gordel, hoofddoek, laarzen, twee pistolen. Iedereen kijkt
naar haar.)

FRAN : Werk maar voort, kerels ! Thorkild, ik dacht dat ik je
hoorde lachen ? Toch weer niet ten koste van Stacetta,
hoop ik ?

THORKILD : Eh...ik maakte maar een grapje, Fran. Bij mijn weten is dat niet verboden.

FRAN : Neen, maar het ene grapje is leuker dan het andere ! Niet waar, Thorkild ?

THORKILD : Mja, waarschijnlijk wel.

FRAN : Goed, dan maak je voortaan geen grapjes meer. Begrepen ? Tenzij heel goede,...zodat ik ook kan meelachen.

THORKILD : Ik zal 't onthouden, Fran.

FRAN : Ga nu maar naar mijn vader. Hij wil samen met jou een andere koers uittekenen.

THORKILD : Komt in orde (rechts af)

(Iedereen is aan het werk. Heinz komt op met olie en vodden. Fran houdt toezicht op het werk.)

FRAN : Hoe komt het dat die touwen zo dooreengestrengeld zijn ?

ANGELO : Het zijn de touwen van de grote mast, die we door nieuwe vervangen hebben. (wijst naar links waar de grote mast staat,buiten het zicht van het publiek) De storm heeft alles zo verward.

FRAN : De storm ? Maar dat was drie dagen geleden ! Sindsdien is er niet genoeg wind geweest om al het stof uit Juans holle kop te blazen !

PAOLO : Daarvoor zou een stormwind nog niet volstaan. (Iedereen lacht, ook Juan)

FRAN : Ha ha ! Die is goed ! Spijtig dat Thorkild het niet gehoord heeft. Vind je ook niet, Juan ?

JUAN : Tja, ik zeg altijd: beter een holle kop met stof erin dan een holle kop met niks erin ! Niet waar, Heinz ?

(Heinz gromt iets tussen zijn tanden, haalt zijn schouders op en poetst voort. De deur van de kajuit vliegt met een klap open. Thorkild op, gevolgd door Sigur: zwaarlijvig, uniformsvest, sabel, litteken op rechterwang, laarzen met omgeplooiden randen, kijker in de hand.)

THORKILD : (in de houding) De kapitein !

SIGUR : Hou op met die onzin, Thorkild. Hoe vaak moet ik je dat nog zeggen ? (stapt naar het midden van het podium, richting reling. Schopt hierbij tegen het been van Angelo die op het dek zit.)

ANGELO : Auw !

SIGUR : (zoeterig) Zei je iets, Angie ?

ANGELO : Ik ? Neen, kapitein !

SIGUR : Fran, ik hoor stemmen. Slecht voorteken ! Zeker zee -
goden die ons niet gunstig gezind zijn.

(voor zichzelf) Als ze maar eens een zuchtje wind in
onze zeilen zouden blazen, zou ik me heel wat beter
voelen. (trekt kijker open en kijkt over zee)

(Fran komt naast hem staan. Thorkild bij het kanon. Tijdje stilte)
(peinzend) Volgens mijn berekeningen zijn we door die
storm en de huidige windstilte een flink stuk afgedreven..
Dat spelletje zou niet te lang moeten duren. Onze
watervoorraad raakt op en we zouden ook wat proviand
moeten inslaan op een eilandje van de Bermuden...(pauze)
Ik denk dat die wolken onze redding kunnen betekenen.
Als we het handig aan boord leggen , krijgen we een
aardig briesje in de zeilen.
Net wat we nodig hebben, kind !

(Iedereen kijkt verbaasd op)

FRAN : Maar, vader...de Bermuden zijn toch Spaans grondgebied !

SIGUR : Zeer juist, Fran.

FRAN : En wil je daar aanleggen ?

SIGUR : Niet alle eilanden zijn in handen van de Spanjolen.
Laat mij maar doen. Er is slechts één nadeel aan verbonden.

FRAN : Welk nadeel, vader ?

SIGUR : Dat we het gezicht van de Spanjolen niet zullen zien,
als ze, te laat, zullen opmerken dat we onze boodschappen
op hun grondgebied gaan doen. Ha ha ha !

(Iedereen lacht mee)

Thorkild !

THORKILD : (in de houding) Aanwezig, kapitein !

SIGUR : Thorkild, ik heb je reeds gezegd op te houden met die
onzin ! Neem de kaart en een kijker en vlieg zo rap je
kan met Angelo naar het roer. Zorg dat we in de buurt
van die wolkenbank terecht komen. Hoe je 't doet
interesseert me niet, maar zorg dat het gebeurt !
Zo vlug mogelijk !